

med de fattigste østeuropæiske lande, for Folketinget har jo klart tilkendegivet, at man ikke vil støtte Enhedslistens forslag om en mere solidarisk fordeling af pengekasen. Det forslag bliver jo desværre afvist om kort tid her i Folketinget.

Så har jeg altså svært ved at tage disse luftige tilkendegivelser om solidaritet med de fattigste østeuropæiske lande alvorligt, når man i praksis ikke er villig til at bakke op om konkrete forslag i den anledning, men samtidig vil arbejde for en euro. Og det må jeg så spørge fru Elisabeth Arnold om: Er det ikke korrekt, at Europa-Kommissionen arbejder i optagelsesforhandlingerne med den forudsætning, at de nye lande ikke vil være i stand til at gå ind i euroen fra dag 1?

Det vil jeg bare gerne have bekræftet.

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Hr. Keld Albrechtsen har spurgt til fordelingen af EU-midler til kandidatlandene og fordelingen her. Lad mig minde om, hvad der skete ved topmødet i Berlin, da man traf endelig beslutning om »Agenda 2000«.

Her blev det vedtaget, at EU i perioden 2000-2006 stiller 55 mia. euro til rådighed for nye ansøgerlande. De penge er sat til side til nye ansøgerlande, og derudover blev der stillet en fordobling af det beløb, man giver i såkaldt førtiltrædelsesstøtte, som i dag er 3 mia. euro pr. år, til rådighed, det vil sige godt og vel 20 mia. om året, som EU giver til støtte for landenes forberedelse af deres medlemskab. Det er sådan, at de penge, der ikke måtte bruges her, fordi der er lande, der bliver medlemmer, så glider ind i en anden pulje, men så formindskes det beløb ikke.

Der er altså her aftalt et betydeligt beløb på noget, der ligner 75-77 mia. euro, der stilles til rådighed for de nye lande.

Det er et kompromis. Der skal enstemmighed til at træffe en sådan beslutning. Vi ville fra dansk side godt være gået længere i retning af at give de dårligst stillede af disse ansøgerlande en større bid af kagen, om jeg så må sige. Det kunne der ikke nås enighed om, men jeg må gøre opmærksom på, at der var tale om en fordobling af de beløb, der stilles til rådighed for førtiltrædelsesbistand for kandidatlandene.

Og lad mig så gøre en bemærkning til. Jeg synes, hr. Keld Albrechtsen skulle erkende, når vi ser på EU's udvikling, at især de fattige lande

– Portugal, Spanien, Irland – har haft særlig glæde af deres medlemskab. Deres medlemskab og den overførsel af midler, der har fundet sted fra de rige dele af EU til de fattige lande, har haft en mærkbar virkning på levestandarden i Irland, i Portugal, i Spanien, således at de er gledet kraftigt opad på stigen. De har bedre økonomiske og sociale vilkår.

Det er just derfor, de nye lande i Central- og Østeuropa ønsker at være med. De ønsker at gennemføre den samme politik og den samme udvikling som de lande, som f.eks. Irland og Portugal.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Hr. Keld Albrechtsen stillede mig spørgsmålet, om ikke det var rigtigt, at Kommissionen regnede med, at de nye medlemslande ikke kunne være med i euroen fra dag 1, de blev medlemmer af EU. Og det er formentlig rigtigt, at de har det som udgangspunkt, men det er sandelig også muligt at være medlem af EU uden at være med i euroen. Det er Danmark jo et strålende eksempel på, det kan sagtens lade sig gøre. England og Sverige er heller ikke med i euroen, så det kan godt lade sig gøre at være medlem af EU uden at være med i euroen.

Men målet for de pågældende ansøgerlande har været det erklærede, at de har ønsket at være med, og det kan de jo så, når de opfylder de betingelser, som vi andre har opfyldt i årevis, nemlig en inflation og en rente på et vist niveau og en udlandsgæld, der ikke overstiger en vis procentdel og et underskud på finanserne, der heller ikke overskrider en vis procentdel. Det er en proces, som vi spændt venter på at se gennemført.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Det glæder mig, at ministeren erkender, at den fordeling af pengene, som fandt sted, ikke var god nok. Danmark havde ønsket den bedre, det anerkender jeg også, og jeg ved godt, at ministeren har gjort en indsats, men det lykkedes altså ikke. Og de penge, der er afsat til de østeuropæiske ansøgerlande, for slet ikke at tale om et land som Ukraine, som ligger udenfor, men også Bulgarien og Rumænien f.eks., er jo brøkdeler, små brøkdeler, af de enorme summer, som deles ud i strukturstøtte og landbrugsstøtte til de nuværende medlemslande. Men det glæder mig da, at regeringen erkender det. Så fatter